

РЕШЕНИЕ

№ 2608

гр. София, 03.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I ВЪЗЗИВЕН БРАЧЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Катя Хасъмска

Членове: Емилия Александрова
Таня Кандилова

при участието на секретаря Кристина П. Георгиева
като разгледа докладваното от Таня Кандилова Въззивно гражданско дело № 20221100507102 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл. 258-273 ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на В. К. Б., непълнолетен, действащ лично и със съгласието на неговата майка М. Т. С., срещу решение № 5368/26.05.2022 г., постановено по гр.д. № 6490/2022 г. на СРС, III ГО, 158 състав, в частта, в която искът за увеличение на месечната издръжка на въззивника е отхвърлен над сумата в размер на 200 лева до пълния предявен размер от 300 лева, като неправилно и необосновано. В жалбата подробно са изложени съображенията за неправилността на първоинстанционното решение в атакуваната част. Въззивникът моли да се отмени решението в обжалваната част и да се постанови друго, с което да се уважи изцяло исковата му претенция за увеличаване размера на присъдена издръжка до пълния предявен размер от 300 лева месечно, т.е с още 100 лева, а при условията на евентуалност - до размер на 260 лева месечно, т.е с още 60 лева. Претендира разноски за въззивната инстанция.

Въззиваемата страна К. М. Б. счита жалбата за неоснователна и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира разноски за въззивната инстанция.

Въззивната жалба са допустима. Подадена е в срока по чл. 259, ал. 1 ГПК от страна, имаща правен интерес от обжалването, и е срещу подлежащ на въззивно обжалване акт, който е валиден като цяло и допустим в обжалваната му части.

Софийският градски съд, като прецени относимите доказателства и доводи на

страните, приема за установено следното:

С решение № 5368/26.05.2022 г., постановено по гр.д. № 6490/2022 г., СРС, III ГО, 158 състав, е увеличил присъдената в полза на непълнолетното дете В. месечна издръжка от 150 лева на 200 лева месечно, считано от датата на предявяване на иска (10.02.2022 г.), присъждайки и законната лихва за забава. Искът до пълния му размер от 300 лева е отхвърлен, като неоснователен. Първоинстанционният съд се е произнесъл с решението си и по отговорността за разноските.

Наведените във въззивната жалба доводи са неоснователни. При определяне размера на дължимата месечна издръжка съдът се съобразява с нуждите на детето и възможностите на задължения родител. Това са две кумулативни изисквания, с които съдът следва да се съобрази. По дела за увеличение на присъдената месечна издръжка следва да се имат предвид и изменилите се обстоятелства (увеличените нужди на правоимащия и/или увеличените материални възможности на задълженото лице) след влизане в сила на решението, с което издръжката е присъдена.

Към момента на определяне на месечната издръжка от 150 лева с решението по гр.д. № 169/2013 г. на Костинбродски районен съд, II състав, влязло в сила на 15.08.2013 г., детето В. К. Б. е било на навършени 7 години, а към момента е на навършени 16 години. През изминалия период от девет години ищецът - въззивник в настоящото производство е пораснал, с което дефинитивно са се увеличили и потребностите му от средства за съществуване и социално-културно развитие, които не могат да бъдат задоволявани с издръжката в досегашния ѝ размер. Настъпили са промени в обстоятелствата, при които размерът на издръжката е бил формиран. Тези изменения имат траен и продължителен характер, от което може да се направи категоричен извод, че няма да се възвърне състоянието преди настъпването на изменилите се обстоятелства. Пред първата инстанция обаче е установено, че средно месечния облагаем доход на въззиваемата страна е в размер на около 745 лева. Това обстоятелство (т.е. доход по смисъла на т. 5 от ППВС 5/70 г. – така и ТР № 34 от 05.12.1973 г. по гр.д. № 11/1973 г., ОСГК на ВС), наред със наличието на алиментни задължения към още две малолетни деца - А. К. Б. (роден на 06.2016 г.) и К. К. Б. (роден на 13.10.2021 г.) е от значение за преценката на материалните възможности на лицето за доставяне на дължимата месечна издръжка, тъй като при определяне размера на увеличената месечна издръжка съдът се съобразява с увеличените нужди на детето и възможностите на задължения родител да покрие тези нужди, респ. с останалите неудовлетворени нужди на детето, когато е присъдена досегашната му издръжка, и увеличените възможности на задължения родител да покрие тези неудовлетворени нужди. Също така, искът за увеличение на присъдената месечна издръжка може да се основава на едновременното увеличение на нуждите на детето и на възможностите на родителя му.

Въззивникът не е ангажирал доказателства за по-големи доходи на въззиваемия, нито за неговите имотно състояние и професионална квалификация (арг. от т. 5 от ППВС 5/70 г.). Недоказаният факт е неосъществил се, несъществуващ факт, поради което не могат да възникнат и неговите правни последици. Възможностите на ответника да дава издръжка е

предпоставка, която касае не само размера на издръжката, съгласно чл. 142, ал. 1 СК, но и основанието на иска – арг. от чл. 140, ал. 2 и чл. 143, ал. 1 СК и т. IV от ППВС 5-70 г.

Въззивният съд напълно споделя установената от първоинстанционния съд фактическа обстановка и направените изводи въз основа на доказателствата по делото, приети в първата инстанция, поради което не намира за необходимо да преповтаря тази доказателства и изводи. Първоинстанционното решение в обжалваната му част е правилно. При постановяване на решението първоинстанционният съд е съобразил всички ангажирани и относими към спора доказателства.

Съобразно изложеното, първоинстанционното решение в обжалваната му част като правилно, постановено при спазване на материалния и процесуалния закон, следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на делото въззивникът няма право на разноски и следва да бъде осъден да заплати на въззиваемата страна разноски в размер на 300 лева (доказани разноски в размер на 600 лева – заплатено адвокатско възнаграждение, редуцирани по възражение за прекомерност, с оглед фактическата и правна сложност на делото).

Така мотивиран, Софийският градски съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 5368/26.05.2022 г., постановено по гр.д. № 6490/2022 г. на СРС, III ГО, 158 състав, в обжалваната част.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на В. К. Б., непълнолетен, действащ лично и със съгласието на неговата майка М. Т. С., за присъждане на разноски по делото.

ОСЪЖДА В. К. Б., ЕГН *****, непълнолетен, действащ лично и със съгласието на неговата майка М. Т. С., ЕГН *****, да заплати на К. М. Б., ЕГН *****, сумата от 300 лева – разноски по настоящото дело.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____